

The Relationship Between Coaching Leadership Styles and Sports Commitment of Squash Players in Tehran Province

Mostafa Fallahi^{1*} , Elham Saeidi^{2*}, Mahdi Kohandel³, Seyed Mahdi Hosseini¹

1- Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

2- Islamic Azad University, Karaj Branch, Alborz, Iran.

3- Islamic Azad University, Islamshahr Branch, Tehran, Iran.

Abstract

Background and aim: The purpose of the current research was the relationship between coaching leadership styles and sports commitment of squash players in Tehran province.

Methods: The statistical population of this research was made up of 200 selected squash athletes who competed in 2013. Using the available sampling method, 110 people were considered as a statistical sample, and in order to collect information, the questionnaire of leadership scale in sports (Chaladori and Saleh 1978) and sports commitment (Scanlan et al. 1993) was used. Descriptive statistics, as well as Kalmogorov-Smirnov inferential test, Pearson's correlation coefficient and multivariate regression were used to analyze the research hypotheses.

Results: A significant relationship was observed between training and teaching styles, authoritarian, democratic, social support and positive feedback with sports commitment ($P < 0.05$).

Conclusion: Sports coaches need to create and implement the best strategies for attracting and retaining And maintenance of athletes, should be a priority Factors of leadership styles and sports commitment of squash athletes should pay special attention and consider the relationship between these factors in the design of their activities.

Please cite as: Fallahi M, Saeidi E, Kohandel M, Hosseini SM. "The Relationship Between Coaching Leadership Styles and Sports Commitment of Squash Players in Tehran Province". SOREN Journal 2022;3(2):33-40 [In Persian].

Article history:

Received

2022/06/01

Accepted

2022/07/28

Keywords:

- Leadership Style
- Sports Commitment
- Squash

Corresponding Author

Name: Elham Saeidi

Email Address: saeedie20@yahoo.com

ORCID ID: 0009-0003-0089-7209

ارتباط بین سبک‌های رهبری مربیگری با تعهد ورزشی بازیکنان اسکواش استان تهران

مصطفی فلاحی^۱، الهام سعیدی^{۲*}، مهدی کهندل^۳، سید مهدی حسینی^۱

۱- دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران.

۲- دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج، البرز، ایران.

۳- دانشگاه آزاد اسلامی واحد اسلامشهر، تهران، ایران.

تاریخچه مقاله

دریافت: ۱۴۰۱/۰۳/۱۱
پذیرش: ۱۴۰۱/۰۵/۰۶

واژگان کلیدی

سبک رهبری،
تعهد ورزشی،
اسکواش.

چکیده

سابقه و هدف: هدف از پژوهش حاضر ارتباط بین سبک‌های رهبری مربیگری با تعهد ورزشی بازیکنان اسکواش استان تهران بود.

روش کار: جامعه آماری این تحقیق را ۲۰۰ نفر ورزشکار اسکواش منتخب تشکیل دادند که در سال ۱۳۹۲ به رقابت می‌پرداختند. با استفاده از روش نمونه‌گیری در دسترس، تعداد ۱۱۰ نفر به عنوان نمونه آماری در نظر گرفته و به منظور جمع‌آوری اطلاعات از پرسشنامه مقیاس رهبری در ورزش (چالادوری و صالح ۱۹۷۸) و تعهد ورزشی (اسکانلان و همکاران ۱۹۹۳) استفاده شده است. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از آمار توصیفی و همچنین از آزمون استنباطی کالموگروف-اسمیرنوف، ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون چند متغیره برای آزمون فرضیه‌های تحقیق استفاده گردید.

یافته‌ها: ارتباط معنی‌داری بین سبک‌های تمرین و آموزش، آمرانه، دموکراتیک، حمایت اجتماعی و بازخورد مثبت با تعهد ورزشی مشاهده شد ($P < 0/05$).

نتیجه‌گیری: مربیان ورزشی برای ایجاد و اجرای هر چه بهتر استراتژی‌های جذب، حفظ و نگهداری ورزشکاران، باید به اولویت عوامل سبک‌های رهبری و تعهد ورزشی ورزشکاران اسکواش توجه ویژه‌ای داشته باشند و میزان ارتباط موجود بین این عوامل را در طراحی فعالیت‌های خود مدنظر قرار دهند.

مقدمه

وقتی گروهی از افراد برای رسیدن به هدفی تلاش می‌کنند، معمولاً کسی به عنوان رهبر، مسولیت گروه را برعهده می‌گیرد. این فرد باید مهارت‌ها و ویژگی‌های لازم را برای رهبری گروه داشته باشد تا بتواند اعضای گروه را به سمت هدف موردنظر هدایت کند. در موقعیت‌های ورزشی، مربی این نقش را برعهده دارد و بازیکنان را هدایت و رهبری می‌کند؛ سبک رهبری راهی است که یک رهبر به‌طور مشخص برای کمک به گروه انتخاب می‌کند تا وظایف محول شده را انجام دهند و در ضمن آن نیازهای گروه برآورده شود. بنابراین، سبک رهبری مربی نقش مهم در عملکرد و موفقیت گروه دارد (۱). تجربه‌ها و مطالعات علمی نشان می‌دهد که انسان‌ها از لحاظ ویژگی‌های فردی متفاوت هستند. همان‌گونه که ویژگی‌های جسمانی می‌توانند بیانگر وجود توانایی افراد برای انجام دادن برخی فعالیت‌های بدنی شخص و معین باشند. همچنین با پیشرفت تکنولوژی و

رشد و گسترش فناوری ارتباطات و اطلاعات و تنوع نیروی رقابت شدید در کلیه امور و چندین عامل دیگر سبب شده است که به موضوع‌ها و مسائل مختلف دیگری در مدیریت و رهبری مورد بررسی قرار گیرد. بررسی ارتباط و رفتار مربیان و تأثیراتی که بر روی رفتار و تعهد ورزشکاران ایجاد می‌کند، می‌تواند ما را در بهبود روابط مربی-ورزشکار و اتخاذ تصمیمات و برنامه‌ریزی بهتر یاری دهد. کسب آگاهی از رفتار مربیان و رابطه‌ای که با تعهد ورزشکاران دارند، می‌تواند به تصمیم‌گیری مناسب‌تر نسبت به برنامه‌ریزی و آماده‌سازی تیم‌های ورزشی منجر شود. از طرف دیگر، جایگاه رهبری و رفتارهای مربیان نسبت به ورزشکاران و تأثیراتی که مربیان بر ورزشکاران دارند، ضرورت توجه بیشتر به این مهم را معطوف می‌سازد. بدین منظور لازم است که ارتباط و عوامل تأثیرگذار در آن با انجام تحقیقات وسیع‌تر و گسترده‌تر مشخص گردد. سپس اطلاعات و دانش موردنیاز را کسب نموده و آنچه که وجود دارد، با آنچه که می‌تواند وجود

داشته باشد، را بررسی و ارزیابی نمود و در جهت رسیدن به اهداف مربوطه حرکت نمود (۲).

مربیان در ارتباط با ورزشکاران و سایر افراد حاضر در ورزش از قدرت و نفوذ خود به‌طور آشکار و مداوم استفاده نموده که قدرت و نفوذ مربی به چگونگی بیان و درک آن توسط بازیکنان بستگی دارد و این ادراک، بر نگرشها و رفتارهای بازیکن نسبت به تیم در ورزش‌های گروهی تاثیرگذار است. موفقیت ورزشی به‌عنوان هدف اصلی ورزش‌های قهرمانی همیشه مدنظر ورزشکاران، مربیان و پژوهشگران عرصه ورزش بوده است (۳).

رهبری، بطور رسمی عبارت است از عمل یک فرد و تاثیر آن بر دیگران در جهت اهداف تعیین‌شده. این تعریف اغلب با مدیریت اشتباه گرفته می‌شود. مدیریت شامل، طرح‌ریزی، سازماندهی، کارگزینی و تامین نیروی انسانی، برنامه‌ریزی، بودجه و روابط عمومی است. همچنین رهبری بر ارتباطات بین افراد واداشتن تاثیر مستقیم در انگیزه آنان تاکید دارد (۴).

به نقل از وندروورف (Vanderwerf) واژه رهبری از دو رویکرد تعریف شده است: رویکرد اول، رهبر را فردی می‌داند در مقام و جایگاه رهبری، برای انجام برخی از وظایف از پیش تعیین‌شده و هدایت یک یا چند گروه کاری انتخاب شده است. این فرد ویژگی‌های یک رهبر واقعی را ندارد و بهتر است او را صرفاً یک مدیر اجرایی بدانیم. در رویکرد دیگر، رهبر به عنوان فردی توصیف می‌شود که به‌صورت فعال و پویا با زیردستان خود برای انجام تغییر و تحول در تعامل است. این فرد با نفوذ در زیردستان آنها را در جهت تحقق تغییرات، تحت تاثیر قرار می‌دهد. این تعریف از رهبری ارزشمندتر و صحیح‌تر است (۵).

برخی از پژوهشگران نیز واژه رهبری و مربی را به‌جای یکدیگر به کار برده‌اند، چلادورای و صالح (Chelladurai & Saleh) (۱۹۸۰) برای ارزیابی رهبری در محیط ورزش، ابزاری به نام مقیاس رهبری در ورزش ساختند.

براساس این مدل رفتار مربیان تحت تاثیر ویژگی‌های موقعیتی (مانند شرایط تیم)، ویژگی‌های رهبر یا مربی (مانند سن، درجه و سابقه مربیگری) و ویژگی‌های اعضای تیم یا ورزشکاران (مانند سن، سابقه و سطح بازیکنان قرار دارد. چلادوری برای رفتار رهبر در موقعیتهای ورزشی پنج بعد را تعیین کرد:

۱. رفتار تمرین و آموزش: به رفتارهایی که مربی به‌منظور بهبود اجرای ورزشکار از طریق آموزش‌های تکنیکی و در ورزش‌های تیمی به‌منظور هماهنگ کردن فعالیت‌های اعضای تیم طرح‌ریزی می‌کند؛
 ۲. رفتار دموکراتیک: رفتاری است که در آن مربی اجازه مشارکت ورزشکاران در تصمیم‌گیری‌های مربوط به تعیین اهداف گروهی و روشهای دستیابی به آن اهداف را می‌دهد؛
 ۳. رفتار مستبدانه (آمرانه): به این صورت بازتاب پیدا می‌کند که مربی خود را از ورزشکاران جدا کرده و بر قدرت خویش تاکید می‌کند؛
 ۴. رفتار حمایت اجتماعی: به این موضوع مربوط می‌شود که مربی تا چه حد در ارضای نیازهای متقابل شخصی ورزشکاران درگیر است؛
 ۵. بازخورد مثبت: محدوده‌ای که مربی، ورزشکاران را مورد تشویق و تقدیر قرار می‌دهد و از بازی و همکاریشان تعریف می‌کند (۶).
- یکی دیگر از متغیرهای تاثیرگذار بر انگیزش، تعهد ورزشی است. مُد تعهد ورزشی برای بررسی علت ادامه مشارکت افراد در ورزش طراحی

شده. این مد فراتر از تعهد عمومی، تعهد ارتباط و تعهد کاری است و در زمینه‌ای که کمتر به آن توجه شده بود، یعنی ورزش بسط یافت.

بنا به تعریف اسکانلان و همکاران (Scanlan) (۱۹۹۳) مُد تعهد ورزشی حالتی روان‌شناختی است که تمایل و تصمیم به ادامه شرکت در ورزش را نشان می‌دهد (۷).

سالانسیک (Salancik) (۱۹۷۷) تعهد را چنین تعریف می‌کند "تعهد، حالتی از شخصیت است که در آن فرد از طریق اقدامات و فعالیتهایی که انجام می‌دهد، محدود و مقید شده و به دلیل انجام همین اقدامات، این باور در فرد ایجاد می‌شود که باید انجام چنین فعالیتی را تداوم بخشیده و درگیری موثر را در انجام آنها حفظ نماید (۷). مدل تعهد ورزشی براین فرضیه استوار است که مردم برای بهره‌مندی از تجارب مثبت برانگیخته می‌شوند. آنها این کار را با محاسبه سود حاصل از تجربه بدست آمده انجام می‌دهند. این محاسبه از میزان زمان، تلاش و منابع مصرف شده یا سرمایه‌گذاری شده در فعالیت متأثر است؛ بنابراین مردم زمانی برای مشارکت در فعالیتهای ورزشی برانگیخته می‌شوند و خود را به ادامه آن متعهد می‌کنند که در ازای زمان، تلاش و منابع سرمایه‌گذاری شده منفعت زیادی ببرند (۷).

تعهد ورزشی پنج عامل را شامل می‌شود که عبارتند از: لذت ورزشی، جایگزین‌های مشارکتی، سرمایه‌گذاری شخصی، فشارهای اجتماعی و فرصتهای مشارکت. اسکانلان و همکارانش بر روی موضوعهای اصلی به‌طور ماهرانه کار کرده و یک مدل تعهد ورزشی اصلاحی را ارایه نموده‌اند. این مفهوم حالت روانی ورزشکاران را از شرکت در ورزش به نمایش می‌گذارد (۷).

از آنجا که یافتن سبک رهبری برای مربیان که بتوانند موجبات تعهد بازیکنان را فراهم سازند از مسائل پیش‌روی مربیان، سرپرستان و مدیران باشگاه‌ها است، می‌توان گفت که مسئله پیش‌روی این تحقیق، نبود آگاهی از ارتباط و بعضاً تأثیر سبکهای رهبری مربیان بر میزان تعهد ورزشی بازیکنان است؛ بنابراین در این پژوهش محقق در نظر دارد ضمن کاربرد رهبری در ارتباط بین مربی و ورزشکار، رابطه سبک رهبری مربیان را در چارچوب مدل مذکور با میزان تعهد بازیکنان اسکواش استان تهران را بررسی نماید.

امیر تاش و همکاران (۱۳۹۲) در پژوهشی در خصوص تعیین ارتباط بین شیوه‌های اعمال قدرت مربیان و تعهد ورزشی جودوکاران باشگاه‌های تهران انجام دادند. نتایج نشان داد بین انواع قدرت مربیان و تعهد ورزشی جودوکاران رابطه مثبت و معنی‌داری وجود دارد ($P < 0.05$). نتایج تحلیل رگرسیونی نیز نشان داده است که فقط قدرت تخصص مربیان پیش‌بین معنی‌داری برای تعهد ورزشی جودوکاران می‌باشد ($P < 0.05$) (۸).

فتحی و نوروزی (۱۳۹۲) در پژوهشی که با هدف تعیین رابطه بین سبکهای رهبری مربیان، انگیزش پیشرفت و تعهد ورزشی جودوکاران لیگ برتر ایران انجام گرفت به این نتایج رسیدن که رابطه معنی‌داری بین سبکهای رهبری مربیان با انگیزش پیشرفت و تعهد ورزشی و همچنین بین سبکهای رهبری حمایت اجتماعی، بازخورد مثبت و دموکراتیک با تعهد ورزشی وجود دارد. ضمناً بین سبک آمرانه و آموزش و تمرین با تعهد ورزشی رابطه معنی‌داری مشاهده نشد ($P > 0.05$) (۹).

جامعه آماری این پژوهش را بازیکنان اسکواش استان تهران که در سال ۱۳۹۲ در باشگاههای مختلف مشغول به فعالیت بودند تشکیل می دادند (۲۰۰ نفر). نمونه آماری، بازیکنانی که در دسترس بودند انتخاب شدند که بر اساس جدول حجم نمونه مورگان ۱۲۵ نفر بودند که در نهایت تعداد ۱۱۰ پرسشنامه غیرمخدوش مورد استفاده قرار گرفت.

پرسشنامه مقیاس رهبری ورزش که در سال (۱۹۷۸) توسط چلادوری و صالح براساس مدل چند بعدی رهبری در ورزش برای بررسی و مطالعه رفتار مربیان در موقعیتهای ورزشی تهیه شده است. این پرسشنامه توسط چلادوری و صالح (۱۹۷۸) ساخته و در سال ۱۹۹۸ بازنگری شده است (۶) و در ایران توسط محمد زاده (۱۳۸۸) هنجاریابی شده است و از طریق آلفای کرونباخ ($R=0.78$) محاسبه گردیده است. پرسشنامه مذکور شامل پنج خرده مقیاس است که شامل: آموزش و تمرین، آمرانه، دموکراتیک، حمایت اجتماعی و بازخورد مثبت ارزیابی می کند. ابزار در قالب ۴۳ سؤال از نوع بسته دارد و بر اساس مقیاس ۵ ارزشی لیکرت اندازه گیری می شود که ۱ به معنی (هیچگاه)، ۲ به معنی (ندرت)، ۳ به معنی (گاهی)، ۴ به معنی (اغلب)، ۵ به معنی (همیشه) مورد سنجش قرار می گیرد.

- خرده مقیاس آموزش و تمرین توسط ۱۴ سوال (سوالات ۱ تا ۱۴)
- خرده مقیاس بازخورد مثبت توسط ۷ سوال (سوالات ۱۵ تا ۲۱)
- مقیاس دموکراتیک توسط ۹ سوال (سوالات ۲۲ تا ۳۰)
- مقیاس حمایت اجتماعی توسط ۸ سوال (سوالات ۳۱ تا ۳۸)
- مقیاس آمرانه توسط ۵ سوال (سوالات ۳۹ تا ۴۳)

مدل تعهد ورزشی برای بررسی علت ادامه مشارکت افراد در ورزش طراحی شد. این مدل فراتر از تعهد عمومی، تعهد ارتباط و تعهد کاری است و در زمینه های که کمتر به آن توجه شده بود یعنی ورزش بسط یافت. این پرسشنامه دارای ۱۴ سوال تعهد ورزشی و چهار عامل را شامل می شود که عبارتند از: تعهد ورزشی، لذت ورزشی، فشارهای اجتماعی و فرصتهای مشارکت اسکانلان و همکاران (۱۹۹۳). آلفای کرونباخ خرده مقیاسهای این پرسشنامه توسط پدیدآورندگان آن به طور متوسط 0.89 گزارش شده است. آندرو (۲۰۰۴) آلفای کرونباخ خرده مقیاسهای این پرسشنامه را به ترتیب برای تعهد ورزشی $R=0.89$ ، سطح لذت $R=0.95$ ، محدودیتهای اجتماعی $R=0.88$ و فرصتهای مشارکت $R=0.80$ گزارش کرده است.

- مقیاس تعهد توسط ۴ سوال (سوالات ۱ تا ۴)
- مقیاس لذت توسط ۴ سوال (سوالات ۵ تا ۸)
- مقیاس محدودیت اجتماعی توسط ۳ سوال (سوالات ۹ تا ۱۱)
- مقیاس فرصتهای مشارکت توسط ۲ سوال (سوالات ۱۲ تا ۱۴)

به منظور سازمان دادن و خلاصه کردن نمرات خام و توصیف اندازه های نمونه از آمار توصیفی (میانگین، درصدها، فراوانی، انحراف معیار، رسم نمودار و جدول) استفاده شد. همچنین از آزمون استنباطی کالوگروف-اسمیرنوف برای تعیین توزیع طبیعی داده ها، از ضریب همبستگی برای بررسی ارتباط بین متغیرها و رگرسیون چند متغیره برای پیش بینی متغیر ملاک استفاده شد و عملیات آماری توسط نرم افزار SPSS20 انجام شد.

فتحی (۱۳۹۰)، به بررسی رابطه بین رفتارهای مربیان و تعهد ورزشی بازیکنان لیگ برتر جودوی ایران پرداخت. ضریب همبستگی اسپرمن و رگرسیون چند متغیره نشان داد که بین رفتار رهبری آموزش و تمرین، رابطه مدار و دموکراتیک با تعهد ورزشی بازیکنان رابطه مثبت و معنی داری وجود دارد در حالی که این رابطه با سبک رهبری تکلیف مدار و آمرانه معنی دار نبود (۱۰).

هاگیوارا و ایزوگای (Hagiwara and Isogai) (۲۰۱۴) با بررسی مدل تعهد ورزشی بر اساس روابط بین ورزش فردی، به جهت گیری اجتماعی و هویت ورزش پرداخته اند و به این هدف که مدل تعهد ورزشی، مشارکت ورزشی و دوام را تحت تاثیر قرار داده است. همچنین بررسی پویایی روابط بین ورزش فردی و جهت گیری های اجتماعی، هویت های ورزشی و تعهد ورزشی پرداختند. نتایج نشان داده که تنها بین جهت گیری ورزشی اجتماعی، هویت های ورزشی و تعهد ورزشی ارتباط معنی داری وجود دارد. بنابراین، این مطالعه نشان داده که ممکن است برای پرورش ورزش و آشنایی ورزشکاران دانش آموز (به عنوان مثال با بدست آوردن اعتماد مربیان و هم تیمی توسط مربی یا مدیر خود) برای مشارکت ورزشی رقابتی و دوام مهم باشد (۱۱).

اندرو (Andrew) (۲۰۰۴) رساله خود را تحت عنوان اثر همخوانی رفتارهای رهبری بر انگیزش، تعهد، رضایت بازیکنان تنیس اجرا نمود. نتایج این پژوهش نشان داده که همخوانی (انسجام) رفتارهای رهبری ترجیح داده و درک شده و می توانند بر تعهد ورزشی و لذت ورزشی تاثیر بگذارند (۱۲). از طرف دیگر به طور کلی، با مرور مبانی نظری و پیشینه مربوط به مربیان از یک سو و تعهد ورزشی ورزشکاران از سوی دیگر، می توان به این نتیجه رسید که در ارتباط با شیوه های اعمال قدرت و نفوذ مربیان که از عوامل مهم رفتاری مربی و تاثیرگذار در شرایط تیمی است، تحقیقات محدودی صورت گرفته است. همچنین مرور مطالعات نشان می دهد در ارتباط با تعهد ورزشی ورزشکاران و ارتباط آن با شیوه های مربیان شاید تحقیقی صورت گرفته باشد. در مباحث نظری مدیریت و در چارچوب مباحث تئوری های رفتار سازمانی به تعهد به عنوان نگرش فرد نسبت به شغل نگریسته می شود. در واقع آنچه ما از تعهد می دانیم ریشه در مبانی رفتار سازمانی دارد.

با بررسی تعهد ورزشی به عنوان یک عامل اثرگذار بر عملکرد را با اهمیت می سازد که با توجه به این مهم، تحقیقاتی نیز در این رابطه انجام شده است، اما در آنها از مدل های تعهد سازمانی استفاده گردیده است و نظر به این که محیط های ورزشی دارای ویژگی های خاص خود هستند، بررسی تعهد را به صورت تعهد ورزشی در ورزشکاران ضروری می سازد. در حال حاضر مطالعه تعهد یکی از موضوعات تحقیقی مهم در سازمان های ورزشی است. محققان مدیریت ورزشی تعهد سازمانی را در سازمان های ورزشی و طرفداران آن مورد بررسی قرار دادند.

مواد و روش ها

روش پژوهش از نوع همبستگی بود که به صورت میدانی اجرا شده و در آن به مطالعه میزان ارتباط بین سبکهای رهبری مربیان با تعهد ورزشی ورزشکاران اسکواش استان تهران پرداخته شد.

نتایج

ابتدا به توصیف ویژگیهای جمعیت‌شناختی (وضعیت تاهل، سابقه فعالیت ورزشی، سابقه قهرمانی و نوع حضور در تیم) پرداخته شد. سپس، از جداول آمار توصیفی به منظور توصیف متغیرهای پژوهش که مرتبط با سبکهای رهبری مربیگری (آموزش و تمرین، آمرانه، دموکراتیک، حمایت اجتماعی و بازخورد مثبت) و تعهد ورزشی (تعهد، لذت ورزشی، فشار اجتماعی، فرصت مشارکت) ورزشکاران اسکواش استان تهران استفاده شده و سپس به آزمون فرضیه‌های پژوهش پرداخته شده است. **آمار توصیفی:** تعداد ۱۱۰ ورزشکار اسکواش پرسشنامه را بطور کامل پر کردند که از این تعداد ۵۸/۲ درصد بازیکنان اسکواش مجرد و ۴۱/۸ درصد آنها متاهل بودند که نتایج در جدول ۱ نشان داده شده است.

جدول ۱. توصیف وضعیت تاهل بازیکنان اسکواش بر حسب فراوانی و درصد

وضعیت تاهل	مجرد	متاهل	کل	فراوانی	درصد
	۶۴	۴۶	۱۱۰	۵۸/۲	۴۱/۸

همانطور که در جدول شماره ۲ ملاحظه می‌گردد از نظر سابقه فعالیت ورزشی ۳۳/۶ درصد یعنی ۳۷ نفر از بازیکنان اسکواش با بیشتر از ۷ سال دارای بیشترین فراوانی و پس از آن ۳۱/۸ درصد یعنی ۳۵ نفر با سابقه ۲ تا ۴ سال، ۲۲/۷ درصد یعنی ۲۵ نفر با سابقه کمتر از ۲ سال و سپس ۱۱/۸ درصد یعنی ۱۳ نفر با سابقه ۵ تا ۷ سال می‌باشند.

جدول ۲. توصیف سابقه فعالیت ورزشی بازیکنان اسکواش بر حسب فراوانی و درصد

سابقه فعالیت ورزشی	کمتر از ۲ سال	۲-۴ سال	۵-۷ سال	بیشتر از ۷ سال	کل	فراوانی	درصد
	۲۵	۳۵	۱۳	۳۷	۱۱۰	۲۲/۷	۳۱/۸

از نظر سابقه قهرمانی ۲۱/۸ درصد دارای سابقه قهرمانی استانی یعنی ۲۴ نفر، پس از آن ۱۰ درصد دارای سابقه منطقه‌ای یعنی ۱۱ نفر و سپس ۲/۷ درصد دارای سابقه قهرمانی کشوری یعنی ۳ نفر می‌باشند. همچنین ۶۵/۵ بدون سابقه یعنی ۷۲ نفر می‌باشند. همانطور که در جدول شماره ۳ ملاحظه می‌گردد.

جدول ۳. توصیف سابقه قهرمانی بازیکنان اسکواش بر حسب فراوانی و درصد

سابقه قهرمانی	استانی	منطقه‌ای	کشوری	کل	بدون سابقه	تعداد کل	درصد
	۲۴	۱۱	۳	۳۸	۷۲	۱۱۰	۲۱/۸

نمونه‌های تحقیق از نظر حضور در تیم ۳۲/۷ درصد یعنی ۳۶ نفر به عنوان بازیکن ذخیره تیم و سپس ۲۴/۵ درصد یعنی ۲۷ نفر به عنوان بازیکن اصلی تیم می‌باشند و ۴۲/۷ بدون پاسخ یعنی تعداد ۴۷ نفر بودند (جدول ۴).

جدول ۴. توصیف وضعیت بازیکنان اسکواش در تیم بر حسب فراوانی و درصد

وضعیت بازیکن	اصلی	ذخیره	کل	بدون پاسخ	تعداد کل	فراوانی	درصد
	۲۷	۳۶	۶۳	۴۷	۱۱۰	۲۴/۵	۳۲/۷

توصیف متغیرهای تحقیق: شاخصهای آماری مولفه‌های سبکهای رهبری مربیان بدین ترتیب بودند که: سبک آموزش و تمرین دارای میانگین ۴/۴۱ و انحراف استاندارد ۰/۴۹ بوده؛ سبک دموکراتیک دارای میانگین ۳/۵۸ و انحراف استاندارد ۰/۴۷ بوده؛ سبک حمایت اجتماعی دارای میانگین ۳/۹۴ و انحراف استاندارد ۰/۵۶ بوده؛ سبک بازخورد مثبت دارای میانگین ۴/۳۳ و انحراف استاندارد ۰/۷۶ بوده و سبک آمرانه دارای میانگین ۴/۴۲ و انحراف استاندارد ۰/۴۹ بوده است.

همانطور که جدول ۵ نشان می‌دهد، از دیدگاه بازیکنان اسکواش، مربیان بیشتر از رفتار آمرانه (با میانگین ۴/۴۲) و کمتر از رفتار دموکراتیک (با میانگین ۳/۵۸) در مقایسه با سایر رفتارها استفاده می‌کنند. شاخصهای تعهد ورزشی دارای میانگین ۳/۶۳ و انحراف استاندارد ۰/۵۵ بود. تعهد دارای میانگین ۳/۷۹ و انحراف استاندارد ۰/۷۰ بود. لذت ورزشی دارای میانگین ۴/۵ و انحراف استاندارد ۰/۶۸ بود. فشار اجتماعی دارای میانگین ۲/۱۷ و انحراف استاندارد ۱/۳۵ بود. فرصت مشارکت دارای میانگین ۴/۰۶ و انحراف استاندارد ۰/۸۷ بود. همانگونه که مشاهده می‌گردد مولفه لذت ورزشی با میانگین ۴/۵ بیشترین مقدار و مولفه فشار اجتماعی با میانگین ۲/۱۷ کمترین مقدار را در بازیکنان اسکواش به خود اختصاص داده است (جدول ۶).

نتایج ارتباط بین سبکهای رهبری مربیگری با تعهد ورزشی و مولفه‌های نشان می‌دهد که بین رفتار آموزش و تمرین با مولفه‌های فرصت مشارکت و تعهد ورزشی کل ارتباط مثبت و معنی‌داری وجود دارد، اما با سایر مولفه‌ها ارتباطی مشاهده نشد. بین رفتار آمرانه با تعهد ورزشی کل و تمامی مولفه‌های آن ارتباط مثبت و معنی‌داری وجود دارد. بین رفتار دموکراتیک با مولفه‌های تعهد و فرصت مشارکت و تعهد ورزشی کل ارتباط مثبت و معنی‌داری وجود دارد، اما با سایر مولفه‌ها ارتباطی مشاهده نشد. بین رفتار حمایت اجتماعی با تعهد ورزشی کل و تمامی مولفه‌های آن ارتباط مثبت و معنی‌داری وجود دارد. بین رفتار بازخورد مثبت با مولفه‌های تعهد، لذت ورزشی، فرصت مشارکت و تعهد ورزشی کل ارتباط مثبت و معنی‌داری وجود دارد، اما با مولفه فشار اجتماعی ارتباطی مشاهده نشد. جدول ۷ ارتباط بین سبکهای رهبری مربیگری با تعهد ورزشی و مولفه‌های آن از طریق آزمون ضریب همبستگی پیرسون را نشان می‌دهد.

جدول ۵. توصیف سبکهای رهبری مربیگری از دیدگاه بازیکنان اسکواش

تعداد	آموزش و تمرین	امرانه	دموکراتیک	حمایت اجتماعی	بازخورد مثبت
۱۱۰	۱۱۰	۱۱۰	۱۱۰	۱۱۰	۱۱۰
میانگین	۴/۴۱	۴/۴۲	۳/۵۸	۳/۹۴	۴/۳۳
انحراف استاندارد	۰/۴۹	۰/۴۹	۰/۴۷	۰/۵۶	۰/۷۶

جدول ۶. توصیف تعهد ورزشی بازیکنان اسکواش

تعداد	تعهد	لذت ورزشی	فشار اجتماعی	فرصت مشارکت	تعهد ورزشی کل
۱۱۰	۱۱۰	۱۱۰	۱۱۰	۱۱۰	۱۱۰
میانگین	۳/۷۹	۴/۵	۲/۱۷	۴/۰۶	۳/۶۳
انحراف استاندارد	۰/۷۰	۰/۶۸	۱/۳۵	۰/۸۷	۰/۵۵

جدول ۷. بررسی ارتباط سبکهای رهبری مربیگری با تعهد ورزشی و مولفه‌های آن از طریق آزمون ضریب همبستگی پیرسون

تعهد	ضریب همبستگی	تمرین و آموزش	امرانه	دموکراتیک	حمایت اجتماعی	بازخورد مثبت
تعهد	ضریب همبستگی	۰/۰۸۹	۰/۴۶۱	۰/۲۴۷	۰/۲۹۰	۰/۲۱۷
	سطح معنی داری	۰/۳۵۶	۰/۰۰۱	۰/۰۰۹	۰/۰۰۲	۰/۰۲۳
لذت ورزشی	ضریب همبستگی	-۰/۱۳۱	۰/۱۹۳	۰/۱۲۵	۰/۳۳۹	۰/۳۴۷
	سطح معنی داری	۰/۱۷۲	۰/۰۴۳	۰/۱۹۲	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
فشار اجتماعی	ضریب همبستگی	۰/۰۹۴	۰/۲۸۷	-۰/۰۱۸	-۰/۰۲۰۶	-۰/۰۱۰
	سطح معنی داری	۰/۳۳۰	۰/۰۰۲	۰/۸۵۶	۰/۰۳۱	۰/۹۱۵
فرصت مشارکت	ضریب همبستگی	۰/۳۶۶	۰/۲۷۵	۰/۵۱۳	۰/۷۴۷	۰/۲۰۹
	سطح معنی داری	۰/۰۰۱	۰/۰۰۴	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۲۹
تعهد ورزشی کل	ضریب همبستگی	۰/۱۸۹	۰/۴۸۸	۰/۳۰۸	۰/۳۶۶	۰/۲۵۲
	سطح معنی داری	۰/۰۴۸	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۸

یک ستاره نشان‌دهنده ارتباط معنی‌دار در سطح ۰/۰۵ و دو ستاره در سطح ۰/۰۱ می‌باشد

بحث

یافته‌های تحقیق نشان داد که مربیان حاضر در باشگاه‌های اسکواش تهران بیشتر از سبک رهبری آموزش و تمرین و کمتر از سبک رهبری دموکراتیک استفاده می‌کردند. این یافته‌های تحقیق با نتایج تحقیقات حسینی کشتان (۱۳۸۶) در لیگ برتر فوتبال ایران انجام داد و گزارش کرد که مربیان سبک رهبری آموزش و تمرین را بیشتر به کار می‌برند همخوانی دارد. همچنین رضانی‌نژاد و همکاران (۱۳۸۹)، وحدانی و همکاران (۱۳۹۱)، نظرودین (۲۰۰۹)، خلج و همکاران (۲۰۱۱)، همخوان و با نتایج رحیم‌پور (۱۳۸۹) بین کارآمدی مربیگری و سبک‌های رهبری آمرانه و بازخورد مثبت رابطه معناداری مشاهده نشد (۱۸-۱۳). می‌توان عدم همخوانی را احتمالاً به دلیل تفاوت در سن مربیان در جامعه مورد بررسی نسبت داد. شاید مربیان جوان بدلیل فاصله سنی کم با ورزشکاران برای اینکه ورزشکاران دستورالعمل‌ها و امر آنها را بکار گیرند، بیشتر از سبک رهبری آمرانه استفاده می‌کنند.

نتایج حاصل از پژوهش نشان می‌دهد مربیان بیشتر از رفتار آمرانه (با میانگین ۴/۴۲) و کمتر از رفتار دموکراتیک (با میانگین ۳/۵۸) استفاده می‌کنند که بیانگر آن است که مربیان کمتر به بازیکنان اجازه شرکت در تصمیم‌گیری‌های مربوط به تعیین اهداف گروهی و خصوصی و روشهای دستیابی به اهداف را می‌دهند که با تحقیقی که شمسایی و همکاران (۱۳۸۶) در لیگ برتر فوتبال نوجوانان به این نتیجه رسیدن که مربیان از سبک آمرانه کمتر استفاده می‌کنند، همخوانی ندارد (۱۹). اما حسینی کشتان (۱۳۸۶) در

لیگ برتر فوتبال در یافت که مربیان از سبک رهبری دموکراتیک کمتر استفاده می‌کنند که با نتایج این پژوهش همسو است (۱۳).

نتایج همچنین نشان داد سبکهای رهبری مربیگری بر تعهد ورزشی اثرگذار می‌باشد. این نتیجه با نتایج تحقیقات لئو و همکاران (۲۰۰۹)، یانگ و مدیس (۲۰۱۱)، هاگیوارا و ایزوگای (۲۰۱۴)، حلاجی و همکاران (۱۳۹۰)، نوروزی، فتحی و بروجردی (۱۳۹۱)، فتحی و نوروزی (۱۳۹۲) و محمدی (۱۳۹۲) همخوانی دارد (۲۴-۱۱، ۹۰). می‌توان گفت رفتار رهبری مربیان عاملی اثرگذار بر تعهد ورزشی بازیکنان است. در این ارتباط و به نقل از رضانی‌نژاد و همکاران (۱۳۸۹) باید گفت تخصص به صورت یکی از قدرتمندترین منابع اعمال نفوذ درآمده است (۱۴).

همچنین نتایج تحقیق حاضر نشان داد، بین آموزش و تمرین با مولفه‌های فرصت مشارکت و تعهد ورزشی کل بازیکنان اسکواش رابطه مثبت و معنی‌دار وجود دارد. در این ارتباط می‌توان گفت تخصص مربیان به صورت یکی از قدرتمندترین منابع اعمال نفوذ درآمده است. چون دنیا به سوی تکنولوژی برتر گام برمی‌دارد و سازمانها برای رسیدن به هدفهای خود به متخصصان وابسته‌تر می‌شوند. از این رو وابستگی ورزشکاران نسبت به ماندن و مشارکت در رشته ورزشی اسکواش یا همان تعهد ورزشی که سبب مشارکت آنان می‌شود را باید تا حدی تحت تاثیر تخصصی مربی دانست (۱۲). به طور کلی، یافته‌های تحقیق حاضر نشان داد بین مولفه بازخورد مثبت، حمایت اجتماعی، آمرانه و دموکراتیک سبکهای رهبری مربیگری با تعهد ورزشی و بعضی از مولفه‌های آن ارتباط وجود دارد که این یافته‌ها به نوعی با نتایج فتحی و نوروزی (۱۳۹۲)، نوروزی، فتحی و بروجردی

در نظر داشته باشند که نوع و میزان بازخورد برای افراد متفاوت بوده و در زمان و مکان آن نیز متغیر می‌باشد تا بتوانند از این منبع جهت مشارکت و تعهد بیشتر ورزشکاران در خصوص ماندن و ادامه فعالیت ورزشی شوند. با توجه به انفرادی بودن رشته اسکواش و همچنین نگاهی به متغیرهای این عامل باید گفت ورزشکاران حاضر در این پژوهش بر نقش اقتدار و جایگاه مربی در تعهد ورزشی و مشارکت آنها در این رشته ورزشی تأکید داشته‌اند. بر این اساس باید گفت مدیران و مسولین باشگاه‌ها باید ضمن دادن مسولیت و اقتدار کافی برای مربیان در حفظ این جایگاه در مجموعه تیم‌شان تلاش کنند، زیرا هر نوع عاملی که بر اقتدار مربی در هدایت تیم اثر منفی داشته باشد احتمالاً در تعهد و ادامه مشارکت ورزشی ورزشکاران اثرگذار خواهد بود. اغلب مربیان اسکواش بر آموزش مهارت‌ها، تکنیک‌ها و انجام تمرینات تأکید ویژه دارند. از طرف دیگر می‌توان بیان کرد که مربیان در فرآیندهای تصمیم‌گیری در مورد عملکرد کلی تیم و اتخاذ استراتژی‌های مناسب در مورد نحوه انجام تمرین‌ها و تکنیک‌ها، در جهت موفقیت تیم، کمتر نقطه نظرات بازیکنان را دریافت و بکار می‌گیرند. به طور کلی از این یافته تحقیق می‌توان نتیجه گرفت، از آنجا که برای توسعه مهارت‌ها تکنیک‌های ورزشی، آموزش و تمرین مناسب مورد نیاز است، استفاده از سبک رهبری آموزش و تمرین روش مناسبی برای کسب این منظور بخصوص در تیم‌های پایه می‌باشد. گواه این امر را می‌توان تأکید بیشتر تحقیقات، بر استفاده بیشتر مربیان از این سبک رهبری دانست.

تعارض منافع

نویسندگان اعلام می‌کنند هیچ تعارض منافی وجود ندارد.

منابع

1. Anshel M. Sport psychology. Translated by Seyyed Ali Asghar Mossad. First Edition. Tehran: Information Publications. 1380. [In Persian]
2. Mustafegian M, Nemat Elahi R. The relationship between the leadership behaviors of coaches and the participation motivation of male student athletes, paper, regional conference of physical education. Mobarakeh Azad University 2009. [In Persian]
3. Woods, B. Sports Psychology, translator, Mosibi Fath Elah, Bammad Ketab Publications. 2008. [In Persian]
4. Mathens R. Sports psychology guide for coaches, translated by Khabeiri Mohammad. Bammad Kitab Publications 2007. [In Persian]
5. Zainabadi HR. Transformative leaders in school: female principals or male principals? Women in Policy Development (Women's Research) 2009;4:115-141.
6. Chelladurai P, Saleh SD. Dimensions of leader behavior in sports: development of leader scale. J Sport Psychol 1980;2:34-35.
7. Scanlan TK, Carpenter PJ, Schmidt GW, Simons JP, Keeler B. An introduction to the Sport Commitment Model. J Sport Exerc Psychol 1993;15:115.
8. Amir Tash A, Ismaili MR, Mohammadi F. Determining the relationship between the ways of exercising the power of coaches and the sports commitment of Judo players of Tehran clubs. Applied Researches in Sports Management 2012;3:23-36. [In Persian]

(۱۳۹۱) که اثر رفتارهای رهبری مربیان بر تعهد ورزشی جودوکاران را بررسی کرده بودند و همچنین امیرتاش (۱۳۹۲) که به بررسی ارتباط شیوه‌های اعمال قدرت مربیان و تعهد ورزش جودوکاران را بررسی نموده بود، هم‌راستا است و علت این همخوانی را شاید بتوان به مشارکت انفرادی بودن رشته‌ها نسبت داد (۲۳، ۹۰، ۸۰). اندرو (۲۰۰۴) و لئو و همکاران (۲۰۰۹) نیز بین سبک‌های رهبری و تعهد، ارتباط معنی‌داری گزارش کردند که با یافته‌های تحقیق حاضر همخوانی دارد (۲۰، ۱۲). اما در تحقیقی که فتحی (۱۳۹۰) انجام داد عنوان نمود که بین رفتار رهبری آموزش و تمرین، رابطه‌مدار و دموکراتیک با تعهد ورزشی بازیکنان رابطه مثبت و معنی‌داری وجود دارد در حالی که این رابطه با سبک رهبری تکلیف‌مدار و آمرانه معنی‌دار نبود. بنابراین می‌توان گفت رفتار رهبری مربیان عاملی اثرگذار و مرتبط با تعهد ورزشی بازیکنان است و مربیان با اعمال رفتارهای مناسب می‌توانند تعهد ورزشکاران را افزایش دهند (۱۰). بر اساس نتایج تحقیق رابطه بین آمرانه و تعهد ورزشی بازیکنان اسکواش رابطه مثبت و معنی‌داری بود. این منبع آمرانه، قدرتی است که مربیان اسکواش بر اساس مسولیت، نقش، موقعیت و اقتدار خود بر بازیکنان اسکواش اعمال می‌کنند. با توجه به انفرادی و راکتی بودن رشته اسکواش و همچنین نگاهی به متغیرهای این عامل باید گفت ورزشکاران حاضر در این پژوهش بر نقش اقتدار و جایگاه مربی در تعهد ورزشی تأکید داشته‌اند. بر این اساس باید گفت مدیران و مسولین باشگاه ضمن دادن مسولیت و اقتدار پرهیز از هر نوع عاملی که اقتدار مربی در هدایت تیم اثر منفی داشته باشد احتمالاً در تعهد و ادامه مشارکت ورزشی ورزشکاران اثرگذار خواهد بود. همچنین در ارتباط با رفتار دموکراتیک با مولفه‌های تعهد و فرصت مشارکت و تعهد ورزشی کل ورزشکاران اسکواش بازخورد مثبت و معنی‌دار گزارش شده است. این رفتار که مربیان اسکواش به ورزشکار اجازه بیشتری در تصمیم‌گیری برای هدف تیم، روش‌های تمرین و بکارگیری تاکتیک و استراتژی‌های بازی می‌دهد و همچنین بر اساس دوستی و صمیمیت بر ورزشکار اعمال می‌کنند. این رفتار، چیزی همانند فرهنگ‌داری است. از این‌رو این منبع رفتار تا حدی به شخصیت مربی برمیگردد و کمتر در اثر تخصص و تحصیل بدست می‌آید.

در نتایج تحقیق همچنین بین حمایت اجتماعی با تعهد ورزشی کل و تمامی مولفه‌های آن ارتباط مثبت معنی‌داری گزارش شد. این رفتار مربی با ویژگی نگران بودن در مورد رفاه و آسایش تک‌تک ورزشکاران، ایجاد جو گروهی مثبت و روابط گرم بین اعضای تیم می‌باشد و در هدایت تیم و تعهد ورزشکار به ورزش و ماندن در آن رشته با توجه به رفتار و حمایت اجتماعی مربی بیشتر می‌شود.

نتیجه‌گیری

همانطور که نتایج نشان داد، بین بازخورد مثبت مربیان و مولفه‌های تعهد، لذت ورزشی، فرصت مشارکت و تعهد ورزشی کل بازیکنان اسکواش رابطه مثبت و معنی‌داری وجود دارد. بر این اساس باید گفت با توجه به انفرادی بودن رشته اسکواش و سختی کار در این رشته مربی باید بتواند از منابع مختلف بازخورد مثبت درونی و بیرونی جهت حفظ ورزشکار برای فعالیت در این رشته استفاده کند. این منبع می‌تواند شامل دادن پاداش، تحسین و تشویق کردن در بدست آوردن نتایج بهتر باشد. البته مربیان باید

9. Fathi H, Nowrozi A, Hosseini R. The relationship between coaches' leadership styles and motivation for progress and sports commitment of judokas in Iran's premier league. *Sports Management Studies* 2012;5:101-116. [In Persian]
10. Fathi H. The relationship between coaches' behaviors and players' sports commitment in Iran's Premier Judo League. Master's Thesis, Gilan University 2018. [In Persian]
11. Hagiwara G, Isogai H. Examining the sports commitment model based on relationships between the Sport Individual, Social Orientation, and Athletic Identity. *Journal of Japan Society of Sports Industry* 2014;24:7-15.
12. Andrew DPS. The effect of congruence of leadership behaviors on motivation commitment, and satisfaction of college tennis players. Doctoral Dissertation. Florida State University 2004.
13. Hosseini Kashtan M. Relationship between coaches' leadership style and team cohesion of football teams in Iran's premier league, master's thesis, Gilan University 2006. [In Persian]
14. Ramzani Nejad R, Hemtinejad MA, Banar N, Fallah M. The relationship between the ways of exercising the power of coaches and the satisfaction of female athletes in Mazandaran province. *Olympics* 1389;1:45-55.
15. Vahadani M, Moharramzadeh M, Aghaei M, Hosseinpour A. The relationship between leadership styles of coaches and group cohesion of selected teams of Urmia city students. *Sport Managment* 2011;14:49 to 64. [In Persian]
16. Nazarudin MNBH, Fauzee MSO, Jamalis M, Geok SK, Din A. Coaching leadership styles and athlete satisfactions among Malaysian University Basketball Team. *Research Journal of International Studies* 2009;9.
17. Khalaj G, Khabiri M, Sajjadi N. The relationship between coaches' leadership styles & player satisfaction in women skate championship, *Procedia Soc Behav Sci* 2011;15:3596-3601.
18. Rahimpour A, Soroush S. Determining the relationship between leadership styles and coach efficacy of dragon boat national teams in asian games 2010. *European Journal of Physical Education and Sport Science* 2016.
19. Shamsai N, Naderkhani M, Yousefi B. The relationship between the behavioral dimensions of leadership with group cohesion and the performance of the teams present in the Premier League of Iranian Youth Football. *Journal of Research in Sports Sciences*. 2006;22:151-131.
20. Leo FM, Sanchez PA, Sanchez D, Amado D, Calvo TG. Influence of the motivational climate created by coach in the sport commitment in youth basketball players. *Faculty of Sports Sciences, University of Extremadura* 2009.
21. Young BW, Medic N. Examining. *Psychology of Sport and Exercise* 2011;12:168-175.
22. Hallaji M, Zarashtian Sh, Tadnovis F. The relationship between transformational and pragmatic leadership styles of coaches and the commitment of players in the Premier Handball League of Iran. *Sports management studies* 2016;11:27-44.
23. Nowrozi Seyed Hosseini R, Fathi H, Sadeghi Boroujerdi S. The effect of the perception of coaches' leadership behaviors on sports commitment, improvement motivation and satisfaction of Iranian Premier League judokas. *Scientific-Research Journal, Sports Management Studies* 2013;16.
24. Mohammadi F. Investigating the relationship between the ways of exercising the power of coaches and the sports commitment of judo players. Tehran clubs. Master's degree, Faculty of Physical Education and Sports Sciences Islamic Azad University, Central Tehran branch 2012.